

## Zdobnictwo pałuckie

Tradycja jest przeszłością widzianą współczesnymi oczyma, przeszłością aktywnie kontynuowaną. Na Pałukach zachował się patriotyzm lokalny i poczucie więzi regionalnej. Pałuki poszczycić się mogą wielością wytwarzanych form zdobniczych, pomysłowo, fantastycznie wykonanych, stanowiących oryginalne dzieła sztuki. Niezwykle misternie wykonane ozdoby uzyskiwano w bardzo prosty sposób, z ogólnie dostępnych surowców: słomy, suszonych ziół i kwiatów, bibułki, papieru, patyczków, nici, drutu i kleju, zadziwiają niezwykłością kształtów, misternością, zestawem bibułkowych barw. Bibułkowe kwiaty tworzone z jednobarwnej bibułki gładkiej lub karbowanej {kropy}, formowane są w kolorze odpowiadającym barwie danego kwiatu lub fantazyjnie zmienionym.

Wiadomości na temat pałuckiego zdobnictwa pochodzą z wywiadów z twórcami ludowymi- Klary Prillowej, Cecylii Białeckiej – Krawczak, Łucji Wojtkowiak i Anny Doberstein, oraz Władysławy Schmidt z Kcyni, Zofii Kotulskiej z Annowa i Czesławy Matwijów ze Żnina. Do najbardziej popularnych kwiatów wykonywanych na Pałukach należą: róże w dwu odmianach „płaskie” i „prawdziwe” z innych rodzajów często wykonywane są: astry, lilie, georginie, kiście bzu, kwiaty jabłoni i kuliste kaliny. Większość kwiatów wytwarzana jest z bibułki karbowanej ze względu na łatwość wyginania i formowania korony, jedynie kwiaty kuliste o puszystej, nacinanej powierzchni lepiej wykonuje się z bibułki gładkiej.

W okresie Świąt Wielkanocnych na Pałukach wykonywane były „**kropidła pałuckie**” zbliżone do wielkanocnej palmy, służyły do święcenia potraw wielkanocnych i odpędzania zła.

Walcowate w formie, brunatno-żółte w barwie. Wykonywano z : suszonych ziół – wrotycze, kocanki, krwawnika, dziurawca, suszonej trzciny z pierzastym czubkiem, zielonego mchu, kwiatów słomianki, rożków zrobionych z bibułki, patyczka, kropy, grubej nici i kleju.

**Rozmiar:** długość 45-50 cm , obwód 15-18 cm.

Szkielet kropidła stanowi patyczek lub łądyżka trzciny, wokół których układane są warstwami { szer. 3-4 cm } na przemian poszczególne rodzaje ziół, rozdzielone wąskimi pasmami zielonego mchu, końce ziół przymocowujemy do patyczka czy łądyżek trzciny, począwszy od góry grubą nicią i przysłaniamy kolejną warstwą ziół, dolną część patyczka z widocznymi resztkami łądyżek owijamy pasmem zielonej kropy i dla wzmocnienia podklejamy nasadę, nasadę kropidła przy uchwycie oraz wokół pierzastego czuba ozdabiamy barwnymi bibułkami rożkami lub niewielkimi kwiatami słomianek, które również zatykane są zamiast mchu między warstwami ziół.

**Rożki** – 4 mniejsze zdobią trzcinowy czubek, 6 większych nasadę kropidła.

**Wykonanie** – mniejsze rożki pasmo kropy o dowolnym kolorze o szer. 20x6 cm rolujemy wzdłuż górnego brzegu i zwijamy spiralnie, rozszerzając ku dołowi, dolne części podklejamy.

Większe rożki wykonujemy w ten sam sposób z pasma kropy o szer. 25x6 cm